

Ľubo PaĽo: Ján Uličiansky je ako súkromný premietač v mojej hlave

Ľuboslav PaĽo študoval na Pedagogickej fakulte Univerzity P. J. Šafárika v Prešove a na VŠVU v Bratislave na oddelení voľnej grafiky a knižnej ilustrácie u profesora Dušana Kállaya. Po ukončení štúdia na VŠVU absolvoval študijný pobyt v Paríži (Cité Internationale des Arts). Venuje sa voľnej tvorbe, grafike a knižnej ilustrácii. Na VŠVU vyučuje teóriu a prax ilustrovanej knihy. Ilustračnú tvorbu vystavoval v mnohých krajinách – SR, ČR, Japonsko, Francúzsko, Taliansko, Nórsko, Portugalsko, Fínsko, Nemecko, Poľsko, Čína, Maďarsko, Rakúsko, Rumunsko, Chorvátsko. Absolvoval workshopy (workshop BIB, Museum of Modern Art Shiga-Japonsko, Academy of Fine Arts Katowice- Poľsko) a prednášky. Ilustroval viac ako 30 kníh, niektoré z nich boli preložené a publikované vo Švajčiarsku, Nemecku, Taliansku, Anglicku., Francúzsku, Fínsku, Poľsku, Argentíne, Mexiku, Južnej Kórei, Japonsku a získali viacero ocenení doma aj v zahraničí (Najkrajšie knihy Slovenska, Zlaté jablko BIB 2005, Bienále ilustrácií Oita). Spolupracuje so zahraničnými vydavateľmi, predovšetkým so švajčiarskym vydavateľstvom Bohem Press.

Našu knižnicu navštívil 11. decembra 2015 ako hosť v programe Z čarovného klobúka pána rozprávkaru pri príležitosti 60. narodenín obľúbeného spisovateľa Jána Uličianskeho. V rozhovore nám porozprával nielen o práci na ilustráciách v knihách Podivuhodné príbehy siedmich morí a Tajomstvo čierneho dvora, ale napríklad aj to, ktorú knihu má momentálne rozčítanú.

Ján Uličiansky si vás prizval do programu, aby si s vami zaspomínal na spoločnú spoluprácu.

Som tu veľmi rád a ďakujem priateľom za pozvanie na túto akciu. S Jankom Uličianskym sa mi spolupracovalo veľmi dobre vo viacerých rovinách. Jednak je výborný autor, ktorého texty sa výborne ilustrujú a do ilustrátorského sveta som sa dostal aj cez spoluprácu s ním. Cez titul Podivuhodné príbehy siedmich morí. Janko má ten dar, že jeho texty sú ohromne imaginatívne. Vnímam ho skôr ako nejakého súkromného premietača, ktorý mi svojim textom spustí v hlave film a ja ho iba nakreslím. Keďže je veľmi multifunkčný, tak sa stretávame pri rôznych podujatiach cez televíziu, rozhlas, cez čítačky. Čiže je taký kultúrno-spoločenským fenoménom, ktorý nás „kreatívcov“ okolo knižiek spája.

Ak by ste si mali zaspomínať, kedy ste prácu Jána Uličianskeho zaregistrovali prvýkrát?

Registroval som ho už ako skúseného autora, barda, bol pre mňa autorita. K spolupráci s ním som sa dostal tesne po škole, ako študent-školák som zrazu spolupracoval s niekým, o kom ste čítali v novinách, videli ho v televízii.

Nebránili by ste sa ďalšej spolupráci?

Isteže nie. Lenže Janko je dobrý autor a má veľa priateľov ilustrátorov, tak musím počkať, kým na mňa príde rad. (úsmev)

Na čom aktuálne pracujete?

Stále zostávam verný knižkám. Spolupracujem aj s inými autormi a z času na čas sa mi podarí napísať aj vlastnú knižku, vlastný text. Takže stále som pri tých knižkách, za rok sa mi podarí urobiť dve až tri. Zároveň pôsobím ako pedagóg na škole, čo je taký mix, ktorý ma dostatočne naplňa a vyplňa môj čas.

Máte medzi kamarátmi ilustrátormi nejaký profesijný vzor? Koho práca vás nadchýna?

Mám. Napríklad hneď vedľa mňa sedí môj veľmi dobrý priateľ a spolužiak Peter Uchnár. Nejde tak ani o vzory, ale prvá debata, napríklad, keď sme sa stretli, bola o tom, na čom momentálne pracujeme. Knižky nás spájajú ľudsky aj priateľsky. A potom mnohí boli aj dnes tu, či už Martina Matlovičová s manželom Vladom Králom alebo Miloš Kopták. Na ilustrátorské dvere rázne zaklopali už aj veľmi nadaní mladí absolventi z našej vysokej školy výtvarných umení, ktorých práca na knihách zožala pekné úspechy.

Ako sa cítite v našej knižnici?

Veľmi dobre a doslova ako doma. Je tu stále vdáčné a prajné prostredie. Stále sa zúčastňujem či už na festivale rozhlasových rozprávok alebo konferencií ilustrátorov. Je to pre mňa taký azyl, pretože paradoxne s mnohými mojimi bratislavskými kolegami, keďže tam pracujem, sa stretávam práve v Piešťanoch. Sú veľmi pekné mesto a ako stvorené práve na stretávanie sa ohľadom fenoménu knižiek. Z môjho uhla pohľadu sú Piešťany synonymom ku knižnej kultúre.

Čo máte momentálne rozčítané?

Teraz sa venujem hlavne populárno-náučným knihám. Veľmi ma zaujali, a to aj odporúčam napríklad tínedžerom, práce autora Daniela Almonda. Nie sú ilustrované, ale s veľmi pekným textom, a veľmi pekne by sa ilustrovali. Jedna knižka sa volá Skellig a druhá má trochu hororový názov Hra na smrť.